

ΟΙ ΠΑΛΑΙΟΙ ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ ΜΑΣ

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΤΟΥ Θ. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗ

Μιά προεκλογική περιοδείκ. Τὸ θαυματουργὸ βιολί. Ἡ ἐργατικὴ τοῦ Δεληγιάννη. Ἡ πάρλα τοῦ Συγγρού. Στὸ Βάλτο τὰ χωριά. Ἐνας ἐμπνευσμένος λόγος, κτλ.

Κάποτε ὁ Δεληγιάννης βγήκε νὰ κάνει περιοδεία μαζί μὲ μερικοὺς φίλους του στὴν Κινοουρία, ὅπου δὲν εἶχε παρὰ ἐλαχίστους ἀπαδόν. Ἐτοί στὰ χωριά, ἀπ' τὰ ὁποία περνοῦσε, δὲν τὸν ἔδιναν καθόλου σημασία. Πηγαίνοντα γιὰ τὸ χωριὸ Ἅγιος Πέτρος, ὅπου δὲν ἐπεριμενε νὰ βοηθ. καλύτερη ὑποδοχή, φρόντισε νὰ πάρῃ μαζί του ἕναν τυφλὸ βιολιτζή καὶ μπήκε μαζί μ' αὐτὸν καβάλα στὸ χωριό. Οἱ κάτοικοι μόλις ἄκουσαν τὸ λάλημα τοῦ βιολιῦ βγήκαν ὅλοι ἀπ' τὰ σπίτια τους κ' ἔτσι σχηματίσθηκε γύρω του μιά ἐπιβλητικὴ συνοδεία. Σὲ λίγο ὁ Δεληγιάννης ἔβγαλε λόγο, ὁ ὁποῖος τότεν ἐντύπων ἔκανε, ὥστε τὸ Κόμμα του ἤρθε πρῶτο στὴν Κινοουρία κατὰ τὶς ἐκλογές. Ὅταν ἔμαθε τὴ νίκη ὁ Δεληγιάννης εἶπε :

— Στὴν Κινοουρία ἐνεκήσαμε ὅπως οἱ Σπαρτιάται μὲ τὸν Τυρταῖον ἐπὶ κεφαλῆς!...

Ὁ Δεληγιάννης διηγεῖτο στοὺς φίλους του συχνὰ ὅτι ὅποσοδήποτε κ' ἂν πηγαίε στὸ ὑπογεῖο του καὶ γιὰ ὁσοδήποτε σοβαρὰ ζητήματα κ' ἂν συζητοῦσε μαζί του, δὲν ἑλιζότανε καὶ δὲν ἀπέκρινε ποτέ. Ὅταν μάλιστα ὁ ἐπισκέπτης φρεγγε, ἐπανελαμβάνανε τὴν ἐργασία του ἐντελῶς ἡσυχος.

— Ὅταν ὁμως ἐρχόταν ὁ μακαρίτης ὁ Συγγρός, ἔλεγε γελοῦντας ὁ Δεληγιάννης, ἀμέσως κατόπιν ἔρχετο νὰ βγῶ πρῶτα, γιατί ἂν δὲν ἔπαυνα λίγο ἀέρα, θύσασα ὑστερα ἀπ' τὴ φλιμαῖα του...

Ὅταν περιόδευε κάποτε ὁ Δεληγιάννης καὶ βρισκόταν ἔξω ἀπ' τὸ Βάλτο, εἶδε νὰ βγαίνουν ἀπὸ ἕνα χαμηλὸ σπίτι, στὸ δρόμο, ἕνας κήριος ντυμένος ἐφοπιακά, μαζί μὲ κινεμά τριανταφυ τσοπάνηδες. Ἦταν ὁ δημοδιδάσκαλος μὲ τοὺς κατοίκους τοῦ χωριοῦ κ' εἶπε βρή νὰ τὸν προσφωνήσῃ.

— Ὅταν ἐτελείσασε ἡ προσφώνησις τοῦ δασκάου, ἔλεγε ὁ Δεληγιάννης, ἤμουν ἐξαεριστὰ ἐμφωνησιασμένος ἀπὸ τὴν ὁμιρίά της γύρω φύσεως κ' ἀπὸ τὴν ἀπλοϊκότητα τοῦ ἐναρτίου ἀκροατήριου. Ἀποράσια λοιπὸν νὰ βγάλω κ' ἐγὼ λόγῳ, κ' ἴσως ἐκείνη τὴ φορὰ νὰ μίλησα εὐχλωτότερα ἀπὸ κάθε ἄλλῃ. Δὲν εἶχε νὰ κἀμὴ πὸς μιλῶσα σὲ περιορισμένο κινδ. ἀεζοῦσαν. Ὁ λόγος μὲν ἐκείνος ἐκατήσθη ἀπ' τὸ γραμματεῖα μου, τηλεγραφήθηκε στὴν Ἀθήνα καὶ ἐδημοσιεύθη σ' ὅλες τὶς ἐφημερίδες...

χτύπημα, μὴ δὲν ἔβγαλε μιλιά. Τὸ ῥάσο του δὲν μάτωσε καθόλου. Ἐσώκασε μονάχα τὰ χέρια του πρὸς τὸν οὐρανὸ καὶ ἐπρόφερε μερικά λόγια ἀπὸ τοὺς ψαλμοὺς :

— Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, κυριε, εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου!

Μὰ καὶ πάλι δὲν ἐπρόλαβε νὰ τελεῖωση. Ὁ Σεγαῖ ἐσώκασε τὸ μαχαίρι καὶ τοῦ ἔδωκε ἕνα δυνατὸ χτύπημα.

— Νά, εἶπε χτυπώντας. Πάρε κ' αὐτὴν γιὰ τὸ γινὸ μου ποῦ ἐθανάτωσες!

Ἐδῶσε ὑστερα τὸ μαχαίρι σὲ ἕναν τρίτο φανατικὸ Ὀγγενότο. Οἶτε ὁμως αὐτὸ τὸ χτύπημα δὲν ἦταν θανατηφόρο. Ὁ ἄββας ἐμφύθισε καὶ πάλι μερικά λόγια ἀπὸ τοὺς ψαλμοὺς. Τότε ὁμως ὁ τρίτος ὠν ἐπλησίωσε καὶ τοῦ κατέφερε μιὰ τρίτη μαχαίριά.

— Νά, εἶπε, πάρε κ' αὐτὴν γιὰ τὸν ἀδελφὸ μου, ποῦ ἔβαλες νὰ κἀμὴν ζωντανὸ!

Αὐτὴν τὴ φορὰ τὸ μαχαίρι εἶχε βρῆ τὴν καρδιά.

Καὶ ὁ ἄββας Σαυλᾶ ἔπεσε μοιρομυρίζοντας :

— Κύριε, μνήσθητί μου ἐν τῇ ἐπισταλαγγί σου!...

Καὶ ἔσπυρξασε.

Ὁ θάνατός του ὁμως δὲν καθήσυχασε τὸ μανιασμένο ἐκείνο πλῆθος. Καὶ ὅλα ἐτέρασαν, ὁ ἕνας ἔπειτα ἀπὸ τὸν ἄλλον, καὶ ἔδωσαν ἀπὸ μιὰ μαχαίριά στὸ πτόμα τοῦ ἄτασιου ἐκείνου κληρωθ, συνοδεύοντας ὁ καθένας καὶ μὲ μιὰ κατάρα τὸ γυτῆμά του.

Ἐννοεῖται ὅτι τὸ πρᾶγμα δὲν ἔμεινε ὡς ἐδῶ. Γιατὶ ἀργότερα κατέφθασαν τὰ στρατεύματα καὶ ἐπικολούθησε μιὰ ἀγρία σφαγὴ τὸν Ὀγγενότων. Ἐκείνη τὴν ἐποχὴ ἡ Γαλλία αἰματοκυλιότανε ἀπ' ἀρχὴ σ' ἄκρη. Σὲ δεκάδες χιλιάδες ἀνέχοντα νὰ θύματα τοῦ ἐμφυλίου αὐτοῦ θρασυκεντικῆ σφαραγιοῦ!...

ΕΛΛΗΝΙΚΑ

ΑΣΤΕΙΑ ΚΑΙ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Ἀπάντησις πληρωμένη

Ἐνας ὄχι καὶ τόσο ἰκανὸς διοικητὴς τάγματος, κατὰ τὸ 1883, ὅπου ἔγιναν ἡ γνωστὴς στὸ Καρὰλ-Λορέν συγκρούσεις, διαταχθεὶς νὰ ἔξενιθῆ ἐντὸς δύο ὡρῶν, «μὲν» ὄλης τῆς ἐπ' αὐτὸν δυνάμεως, φώτισε τηλεγραφικῶς τὸν τότε ἀρχηγὸ τοῦ στρατοῦ τῆς Θεσσαλίας ὁποστράτηγῳ Δημητρίῳ Γορίβαν :

«— Εἰς ποῖον νὰ παραδώσω τὸ... θρασευτήριόν μου;

Καὶ ὁ Γορίβας τοῦ ἀπάντησε τηλεγραφικῶς :

«— Παραδώσατε διοίκησιν τάγματος εἰς ἀρχαιότερον ἀξιωματικόν, ἀνάλαβετε διεύθυνσιν θρασευτήριου, ἀναμεινάτε ἀφ' ἑξῆς διαδοχῆ σας καὶ ἐκτίσατε, μετὰ τοῦτο, ποιὴν τεσσαρακονθήμερον φυλακίσωσας.

Ἡ ὁδὸς πρὸς τὴν ἤτταν κχι τὴν... φυλακίση

Κατὰ τὴν ἴδια ἐποχὴ, ὁ Γορίβας ἔστειλε ἕνα σύνταγμα στὰ σύνορα, ὑπὸ τὴν διοίκησιν ἀνωτέρου ἀξιωματικοῦ. Πρὶν τὸ σύνταγμα ἀναχώρησθ, τὸ προσφώνησε μὲ λίγα λόγια, συστήσας τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ καθήκοντος σὲ ἀξιωματικὸν καὶ ὁλότως.

Τότε πετιέται ὁ διοικητὴς τοῦ συντάγματος καὶ τὸν ρωτᾷ :

— Ἀρχηγέ, ἔαν νικήσωμεν τοὺς τερῆνους,

ἔως ποῦ πρὲπει νὰ τοὺς καταδιώξωμεν;

— Ἐως τὴν Κοζανὴν Μηλιά, τοῦ ἀπάντησε ὁ Γορίβας.

— Καὶ ἔαν νικήθωμεν, Ἀρχηγέ;

— Σαράντα ἡμέρας, φυλακίση, κχιε ἀντισυνταγματάρχῃ, τῆς ποιῆς ἀρχομένης ἀπὸ τῆς στιγμῆς αὐτῆς!...

Ἀρρώστιας ἀπὸ φέβρο

Τὴν ἴδια ἐποχὴ, ὁ Γορίβας ἔμαθε ὅτι ἕνας ἐνομοτάχης τῆς χωροφυλακίης φοβήθηκε νὰ παρακολουθήσῃ τὸ λοιπὸν Σῶμα στὸ πεδὶον τῶν συγκρούσεων καὶ ἔμεινε πίσω προσποιόμενος ἀσθενεῖα.

Ἀέσιος, χωρὶς νὰ γασῆ γινεφ., πάει στὸ μέρος ποῦ βρισκόταν ὁ ἐνομοτάχης, τὸν ἔξετάζει μ' ἕνα γινεφὸ καὶ μίλις βεβαιώθηκε ὅτι ἡ ἀσθενεῖα του ἦταν ψεύτικη, τὸν καθήρσε αὐτοστυγματῆ ἀπὸ τὸ βῆμα τοῦ ἐνομοτάχου καὶ τὸν ἀπέβαλε ἀπὸ τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ.

— Γράψε τώρα, τοῦ εἶπε, στὴ μάνα σου, νὰ σοῦ σταλῆ ἄλλα ροζέτα ν' ἀλλάξῃς, γιατί αὐτὰ ποῦ φροεῖ εἶνε τοῦ στρατοῦ καὶ θέ τὰ ἀρήσης ἐδῶ πέρα!...

Τὰ καθήκοντα τοῦ φρουράρχου

Ἄλλῃ μιὰ φορὰ πάλι, σ' ἕνα καφε-ἄνιν τῆς Λαρισίης, ἔγινε κάποια συμπλοκή, ὁ ὄρθρος τῆς ὁποίας ἔκαμε τὸν τυχαίως διερχόμενον ἀπ' ἐκεῖ φρουράρχου Λαρισίης Ψ... νὰ παρέμβῃ αὐτοπροσώπως καὶ νὰ χωρίσῃ τοὺς συμπλακέντας.

Ἄμα τὸ ἔμαθεν ὁμως αὐτὸ ὁ Γορίβας, ἐκάλωσε ἀμέσως ἐνόπιον του τὸν φρουράρχου καὶ τὸν τιμώρησε μὲ σαράντα ἡμερῶν φυλακίση, γιατί :

«— Τὸ καθήκον τοῦ φρουράρχου εἶνε νὰ διατάσῃ καὶ οὐχὶ νὰ ἐκτελῆ καθήκοντα περιτολάρχου καὶ ἀστυνομικῶν κλητήριων.

Οἱ παλαιοὶ φοιτηταὶ

Οἱ φοιτηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου, στὰ παλὰ καλὰ χρόνια, δὲν πατοῦσαν ποτέ στὶς παραδόσεις. Ἐνας ἀπ' αὐτοὺς θέλησε κάποτε νὰ δόσῃ ἔξετάσεις καὶ 3-4 ἡμέρας προηγουμένως πήγε στὸ σπίτι τοῦ καθηγητοῦ Φοραερίτη νὰ τὸν παρακαλέσῃ γιὰ κάτι.

Στὸν κήρυ τοῦ σπιτιοῦ, ὁ φοιτητὴς συνάντησε κάποιον σεβάσιμο κύριον νὰ κόβῃ βόλτες.

— Ἐπάνω εἶνε ὁ κ. καθηγητῆς; τὸν ρώτησε.

— Τί τὸν θέλεις, παιδί μου; τοῦ εἶπε ὁ γηραιὸς κύριος.

— Πρόκειται νὰ δώσω ἔξετάσεις κ' ἤθελα νὰ τὸν δῶ μιὰ στιγμῆ.

— Τὸν γνωρίζεις τὸν κ. καθηγητῆ;

— Ἄν τὸν γνωρίζω; Τί λές γέρο! Τὸν καθηγητῆ μου δὲν ξέρω.

— Πήγαυες τακτικά στὶς παραδόσεις του;

— Τακτικώτατα.

— Ἐτσι, ἔ;

— Ἀμὴ πῶς;

— Ἐ, λοιπὸν, ἐγὼ εἶμαι ὁ Φοραερίτης!...

Ὁ δίστυχος ὁ φοιτητῆς φεύγει κ' ἀκόμα φεύγει!...

